

JIRĀSKŮV HRONOV

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

JIRĀSKŪV HRONOV

FESTIVAL ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI
NA POČEST 30. VÝROČÍ
ÚNOROVĚHO VÍTĚZSTVÍ
ČESKOSLOVENSKÉHO PRACUJÍCÍHO LIDU

48.

JIRÁSKŮV HRONOV

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA

AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

ADRESÁTEM JE HRONOV

48.

JIRÁSKŮV
HRONOV

Bezmála padesát let je Jiráskovu Hronovu — ne městu — ale přehlídce amatérských divadelních souborů, která se během desetiletí stala významným pojmem, neoddělitelným od divadelní tradice, spjatým s hodnotami jež do amatérské divadelní práce vnášejí nadšení lidí, plní hlubokého zájmu a nevšedních schopností. Dosavadních čtyřicet sedm ročníků Jiráskových Hronovů prokázalo nesmírnou životaschopnost celého organismu amatérského divadlnictví, které tu je každoročně reprezentováno nejlepšími inscenacemi uplynulé divadelní sezóny, jejímž vyvrcholením je pro amatérské divadlo právě Jiráskův Hronov. Výjimkou jistě není ani divadelní program 48. Jiráskova Hronova, celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů, probíhající v rámci Festivalu zájmové umělecké činnosti na počest 30. výročí únorového vítězství československého pracujícího lidu.

Dosavadní tradice Jiráskových Hronovů, stejně jako letošní ročník, jsou konkrétním vyjádřením vztahu dnešních lidí k divadlu a jeho významům, které jsou ze scény přenášeny do hlediště, k divákům. Každodenně naplněné Jiráskovo divadlo, nevšední živé diskuse v klu-bech, stanoviska odborné poroty, ale také zájem našich i zahraničních sdělovacích prostředků, to jsou cenné součásti jednotlivých ročníků amatérských divadelních přehlídek. V každém představení hraje podstatnou roli hluboký cit pro rozměr jeviště i stanovisko diváka, v dlouhodobých přípravách každého

z amatérských souborů je možné zaznamenat intenzivní snahu o postižení soudobých problémů a situací, do nichž člověk vstupuje v životě, na pracovišti, ale také v konfrontaci s historií, historie s přítomností.

Každý hronovský rok je silně poznamenán tímto úsilím, snahou proniknout k podstatě věcí, zobrazit tuto podstatu a zaujmout pro ni obrovský okruh diváků. Za takovou aktivitou a jejími výsledky musí nezbytně stát nesmírná základna lidských sil, jimž uvolnila cestu k realizaci socialistická kulturní revoluce. Amatérské divadelní soubory, účinkující na Jiráskových Hronovech proto nereprezentují jen své vlastní pracovní výsledky, péči a podporu svých zřizovatelů, ale zastupují zde všechny kolektivy, z nichž mnohé už před stoletím přijaly složitý a náročný úkol — promlouvat k lidem z jeviště. Plným právem této iniciativě a jejím zdrojům věnuje nevšední pozornost náš socialistický stát, který během své třicetileté historie vytvořil nejrozmanitější druhy a okruhy předpokladů pro zájmovou uměleckou činnost jako celek a samozřejmě i pro její součást, amatérské divadelnictví. Cílem je poskytnout člověku možnost podílet se na tvorbě kulturních hodnot, rozvíjet svůj talent tvůrčí zájmovou prací, ozvlášťňovat život svůj i desetitisečů dalších lidí. Jestliže hovoříme o divadle jako o uměleckém druhu s širokou působností, platí to o amatérském divadle do všech důsledků — o tom se můžeme každoročně přesvědčovat na nespočetném množství přehlídek nejrůznějších typů i na Jiráskově Hronově. To nevšední však není spjata jenom s vlastní divadelní tvorbou, ale kromě toho také s velikým zájmem návštěvníků Jiráskových Hronovů snad ze všech míst naší republiky i ze zahraničí. Přehledka amatérských divadelních souborů je po léta konfrontací výsledků a úspěchů, ale také svátkem divadla, svátkem socialistické kultury. Ji-

ráskovu Hronovu je proto zcela zaslouženě věnována soustavná péče a pozornost ze strany stranických a státních orgánů i institucí zabývajících se odbornými a společensko výchovnými problémy jež souvisejí se zájmovou uměleckou činností a jejím rozvojem. Rodiště Mistra Aloise Jiráska, spisovatele a dramatika vpravdě národního, spjatého svým literárním, dramatickým i historickým dílem s nejpokrokovějšími tradicemi našeho lidu, poskytuje v jeho jménu prostor pro další rozvoj aktivit, které na tyto tradice navazují.

Tak byly chápány Zdeňkem Nejedlým, vědcem a politikem, který spolu s dalšími stál u zrodu socialistických Jiráskových Hronovů, tak je chápeme dodnes, v souladu s odkazem předcházejících generací tvůrců našich národních kultur, v souladu s revolučním pojetím kulturní politiky našeho socialistického státu. Připomínáme si je v souvislosti s třicetiletím Února 1948 a ve vazbě na pokrokové tradice jež se promítly do koncepcí Jiráskových Hronovů spjatých se jménem profesora Zdeňka Nejedlého.

Fakta i myšlenky spojené s těmito tradicemi silně působí také v jednotlivých složkách přípravy každého z ročníků Jiráskových Hronovů, a to jak v části ideové, tak ve složce organizační. A jestliže do Jiráskova města návštěvníci (jichž je každoročně o mnoho více) rádi přijíždějí, je to zajisté díky vnitřním hodnotám amatérského divadelnictví, díky tomu, že je tu možné hledat linii pokračování nejsilnějších ideí dneška, nejkrásnějších vlastností člověka, který přišel na scénu Jiráskova divadla rozdělit se o to cenné, co spoluvytváří jeho život a jistoty života v rozvinuté socialistické společnosti. Je velmi důležité, že společným jmenovatelem těchto vazeb je amatérské divadlo, jehož cílem se Jiráskův Hronov stal, a to cílem nemalým. Každý kdo sem přijíždí,

je tak trochu svědkem a účastníkem historické události, protože každý ročník přehlídky zcela samozřejmě o stupínek zvyšuje nároky na celé kolektivy amatérských divadelníků, diváků a návštěvníků přehlídek. Většina z nich je po celý život spjata s divadlem a sem do Hronova, se přichází učit, srovnávat, hledat. Je krásné, že jsou mezi nimi i zcela mladí lidé, z nichž mnozí už několikrát přispěli divadelnímu programu Jiráskových Hronovů významnými inscenačními postoji, temperamentem mládí a jeho jistotami. Stále více mladých přichází do hlediště Jiráskova divadla — a to je jistě nejsilnější záruka, že divadelnictví jako jeden z oborů zájmové umělecké činnosti se bude neustále rozvíjet díky novým myšlenkám, novým silám, tolikrát už prokázaným.

Město Hronov i jeho obyvatelé, kteří každým rokem společně s MěstNV a dalšími partnery spoluvytvářejí podmínky pro přehlídky amatérského divadelnictví, jsou právem hrdi na téměř padesátiletou tradici Jiráskových Hronovů, na tradici k níž přispívají svým zájmem a úsilím. Vždyť město po celý rok žije ve znamení této tradice a třebaže jsou tu mnohé problémy dosud otevřené, v předvečer zahájení Jiráskova Hronova jako by ustoupily do pozadí, protože se blíží významný týden pro město i jeho hosty. Jestliže adresujeme tato slova Jiráskovu Hronovu, stává se jejich příjemcem každý z návštěvníků i občanů Hronova, všechny divadelní soubory i lidé, kteří letošní celostátní přehlídku připravovali.

MěstNV Hronov

Divadelní soubor J. K. Tyl při ZV ROH
Mostní obvod ČSD, Brodek u Přerova

Patronát:

JZD ÚPA Dolní Radechová

Vojtěch Martínek
Jan Havlásek

KAMENNÝ ŘÁD

(Drama o čtyřech obrazech)

Režie: Vladimír Čapka

Umělecký poradce: Svatopluk Matyáš,

člen SDOS Olomouc

Scéna: Hynek Ševčík

JIRÁSKOVO DIVADLO — 4. SRPNA 1978

PÁTEK — 16.00 a 19.00 hodin

OSOBY A OBSAZENÍ

Poštulková, majitelka
gruntu / ANNA DEJMALOVÁ

Karolina, její dcera / MARIE SROVNALOVÁ

Maryča, její dcera / ALENA BARANOVÁ

Blaženka, její dcera / DÁŠA KUBISOVÁ

Stryk Hanys, její švagr / VLADIMÍR ČAPKA

Rajmund, obchodní příručí /
JAROSLAV ŠEVČÍK

Ranoch, sedlák / SCHWARZBERGER L.

Isidor Žežulík, zv. Jotidom / IVO KLOS

Zuzana, děvečka / ANNA UHLÍŘOVÁ

Štěpán / MILOSLAV HŘIVNA

Franta / VLASTIMIL KREJČÍŘÍK

Lojzina / KVĚTA HOSTAŠOVÁ

Lída / SYLVA SOLAŘOVÁ

Honza / VLADIMÍR ŠEBÍK

Žofka / HANA UHLÍŘOVÁ

Světla: Miroslav Uhlíř ml., inspicie: Miroslav

Uhlíř st., jevištní mistr: Vojtěch Vysloužil,

text sleduje: Marie Čapková,

zvuk: Zdena Nekvasilová

SOUBOR O SOBĚ

Ochotnické divadlo má v Brodce u Přerova již dlouholetou tradici. Od sloučení v roce 1953 máme za sebou již 25 let nepřetržité činnosti. Jsou to stovky a tisíce hodin, věnovaných dobrovolně ve prospěch výchovy socialistického člověka, kulturního života v různých obcích a ve prospěch krásné myšlenky.

Soubor získal od krajských a okresních orgánů řadu ocenění za angažovaný přístup při zabezpečování úkolů v oblasti politicko-výchovné činnosti. V roce 30. výročí osvobození naší vlasti získal prvenství v soutěži aktivity a současně pak zvláštní uznání krajských orgánů. Jsme pravidelnými účastníky okresních a krajských přehlídek ZUČ. Naší snahou je dělat dobré ochotnické divadlo, se smyslem pro odpovědnost před naší socialistickou společností.

Pohled do kroniky souboru dává nejsilnější pocit jistoty, že je tu něco, co má být předáno dalšímu pokolení. A je z čeho předávat, protože jde o historii lidského snažení, lásky, obětavosti, nezištnosti a nezkrotné touhy a potřeby sloužit velikému a krásnému poslání.

Jsme souborem, který nese název J. K. Tyla a naším záměrem je i nadále uvádět v život jeho heslo „Divadlo je život a jde zase do života“.

L. Schwarzberger

SLOVO REŽISÉRA

Před 90 lety se narodil v Brušperku zasloužilý umělec V. Martínek. Po studiích na gymnáziu v Ostravě, filozofické fakultě v Praze a 1912 v Bonnu, působil celý život na Ostravsku. V Ostravě také v roce 1960 zemřel.

Jeho trilogie „Kamenný řád“ (1939—49) je jistě plodem vyzrálého autora vypravěčského umění navazujícího na nejlepší tradice naší realistické literatury. Přesvědčili jsme se o tom sami již z televizního vysílání tohoto seriálu.

Část této trilogie pod názvem „Karolina“ zdramatizoval kritik, režisér J. Havlásek. Předloha, kterou dnes uvidíte, zastihuje děj po smrti hospodáře, kdy se poprvé otřásl pilíře gruntu. Na hospodyně Poštůlkovou dolehne povinnost zachránit statek pro děti, drsnou Karolinu, selského dřiče, která jde ve šlépějích matčiných, pro měkčí a zakřiknutou Maryčku, již ochrnutá ruka brání plně se postavit k selské práci a pro nejmenší — školáčku Blaženku.

Je vždycky velmi těžké uvést v život postavy, které jsme si zamilovali a které důvěrně známe z románové předlohy, filmového plátna nebo televizní obrazovky. — Přistoupili jsme k dramatizaci svým způsobem a snažili jsme se plasticky zpodobnit část epochy ve vývoji ostravského venkova, ukázat na kořeny, z nichž rostl náš venkovský člověk a proč byl tak složitý a těžký přerod, kterým musel v uplynulém desetiletí projít.

Vladimír Čapka — režisér

Divadlo „Z“, divadelný ochotnícký súbór
pri DO SZM Zeleneč

Patronát:

ČKD Hronov, vedení závodu a ZV ROH

W. Shakespeare

KONIEC VŠETKO NAPRAVÍ

Preklad: Josef Kott

Úprava, režia, výprava: Jozef Bednárík, a. h.

Choreografia: Eva Matejková, a. h.

JIRÁSKOVO DIVADLO — 5. SRPNA 1978

SOBOTA — 16.30 a 19.30 hodin

Kráľovná / JANA ZACHAROVÁ

Grófka / MARTA HORNÍKOVÁ

Bertram, jej syn / TÓNO HALADA

Helena, jej chovanica /
TONKA BEDNÁRIKOVÁ

Izabella, grófkina komorná /
MÁRIA ŠMIDOVICHOVÁ

Šašo / JÁN LUKAČOVIČ

Parolles, Bertramov spoločník /
FERO TIBENSKÝ

Vojvodkyňa / JANA KOTÁSKOVÁ

Filoménka, jej dcéra / MILKA MORVAYOVÁ

Serafína, florentská vdova /
JULKA LUKAČOVIČOVÁ

Diana, jej dcéra / AGNESA SLOBODOVÁ

Cecília / EVA HULÍKOVÁ

Marianna / MAJA VALÁŠKOVÁ

1.: / DUŠAN SELECKÝ

2.: / ĽUBO KRCHNÁK

3.: / FELIX HALADA

4.: / MILAN VALÁŠEK

5.: / ĽUBO SEKERA

Šepká: Pepka Slobodová — Zvuk: Milan

Bachratý — Svetlá: Marián Hornáček

Kostýmy zhotovili:

Edita Drobná — Tonka Bednáriková

SLOVO O SÚBORE

Zriaďovateľ: Dedinská organizácia Socialistického zväzu mládeže v Zelenči, okres Trnava. Sídlo súboru: Klub mládeže pri DO SZM v Zelenči. Počet členov. dvadsaťtri. Vekový priemer: dvadsaťjeden rok. Odborná rež. pomoc: Jozef Bednárík, člen Krajového divadla v Nitre. Založenie súboru: Sväzacke „Z“ divadlo zo Zelenča bolo založené koncom roku 1973 skupinou mladých ľudí, ktorí chceli tráviť svoj voľný čas užitočnejším spôsobom.

Divadelná sezóna 1974: O. Zelenka: KOŠIELKA. Premiéra: 21. marca 1974. Reprízy: 10krát. - Úspechy: 2. miesto na okresnej prehliadke „C“ kategórie v Horných Orešanoch.

Divadelná sezóna 1975: J. B. P. Molière: OKLAMANY MANŽEL. Premiéra: 16. marca 1975. - Reprízy: 8 krát. - Úspechy: 1. miesto na okresnom festivale o cenu Janka Polárika v Horných Orešanoch. - Účasť na krajskej prehliadke divadelných súborov „C“ kategórie a preradenie do kategórie „B“

Divadelná sezóna 1976: T. M. Plautus: CHVASTŮN. - Premiéra: 14. marca 1976. - Reprízy:

33 krát. - Úspechy: 1. miesto na krajskej prehliadke divadelných súborov „B“ kategórie v Novom Meste nad Váhom. - Cena Ministerstva kultúry SSR na XVI. Belopotockého Mikuláši. - Cena KOR Hradec Králové na 46. JH.

Divadelná sezóna 1977: Bratia Čapkovi: ZO ŽIVOTA HMYZU. - Premiéra: 6. marca 1977. - Reprízy: 15 krát. - Úspechy: 1. miesto na krajskej prehliadke divadelných súborov „B“ kategórie v Myjave. - 1. miesto na XVI. Belopotockého Mikuláši (hlavná cena MK SSR 5000 Kčs). Hlavná cena MK SSR (5000 Kčs) na Scénickej zatve '77 v Martine za najvýraznejší umelecký čin v ochotníckom divadle na Slovensku. - Vyznamenanie „Za socialistický rozvoj okresu Trnava“ 1977.

Divadelná sezóna 1978: Wiliam Shakespeare: KONIEC VŠETKO NAPRAVÍ. - Premiéra: 12. marca 1978. - Reprízy: 11 krát.

SLOVO REŽISÉRA O HRE

Koniec všetko napravi - najchorľavejší plod košatého stromu Shakespearovho diela ... neduživá, zle konštruovaná, žánrovo nejasná, okrajová ... - tak hovoria o našej hre Shakespearológovia. A možno preto, lebo na tzv. „silné“ tragédie, či komédie tohto kráľa básnikov sme si netrúfali, ale popasovať s jeho veršami a myšlienkami sme sa chceli - zahryzli sme sa do „KONCA“ ako do jabĺčka - plánky.

A po troch mesiacoch „chutnania“, „hryzenia“, „degustovania“ sme div-divúci zistili, že nám chutí jeho trpkosladáka dužina a preto hráme „Koniec všetko napravi“. Pochopili sme ju ako smutnoveselú rozprávku o láske obetavej, o láske vynútenej, o tarvanlivosti ľudského citu, o netolerancii, o neľudskosti v medziľudských vzťahoch, o vytriezvení zo snov atď. Skrátka s úsmevom, či úšklabom sme chceli hovoriť pomocou Shakespearara o tom, čo nás v dnešnom storočí trápi a nedá nám spať.

Nakoľko, a či sa nám to podarilo, to Vám povie naše predstavenie.

Milí hronovskí diváci, prajeme Vám dobrú chuť!

Divadelný súbor ZK ROH Tesla
Liptovský Hrádok

Patronát:

Stavostroj, n. p. Nové Město nad Metují,
hospodárské vedení a ZV ROH

Carlo Gozzi

KRÁL JELEŇOM

(Il re cervo)

Commedia del' arte s muzikou a spievaním

Preklad: Vašek Sojka

Úprava a réžia: Ivan Šenšel

Asistent réžie: Vlado Rády

Výprava: Ľuba Gajerová

JIRÁSKOVO DIVADLO — 6. SRPNA 1978

NEDĚLE — 16.30 a 19.30 hodin

OSOBY A OBSADENIE

Durandartice, magicca a čarodejnicca /
BOŽENA ŠTREITOVÁ
Cigolotti, sluha Durandartice / FERO DUBOVEC
Deramo, kráľ serendippský / JANO ŠENŠEL
Tartaglia, I. minister serendippský / DODO SLIACKY
Clarice, Tartagliova dcéra / ELENA PETRÁŠKOVÁ
Pantalone, II. minister serendippský / JANO PAŠTRNÁK
Leandro, Pantaloneho syn / IVAN MACKO
Angela, Pantaloneho dcéra / LUBA GAJEROVÁ
Brighella, čašník serendippský / IVAN ŠENŠEL ml.
Smeraldína, Brighellova sestra / VIERA MARTANOVÁ
Truffaldíno, vtáčnik serendippský / VLADO RÁDY
Mortadello, bača serendippský / OTO CIBULA
Sochetta, socha serendippská / VLASTA VANKOVÁ
Parohitto, jeleň roncislappský / LUBO JURIS
Rocco, strážnik serendippský / MAROŠ GLEVITZKÝ
Pocco, strážnik serendippský / MARIÁN FÚZIA
Giarretto, blesk serendippský / HANKA ODSKOČOVÁ
Bimbetto, hrom serendippský / MARTA VANKOVÁ
Lud, komparz hrádocký / IRENA BOROŠOVÁ,
MÁRIA BÚZIKOVÁ, MANCA GLAVOVÁ
MILKA MRLIANOVÁ, JANKA ŠENŠELOVÁ
VIERA ŠENŠELOVÁ, OTO BÚZIK,
MIŠKO CHOMO, JANO MRLIAN IVAN KRIVOŠ
MILOŠ PEPICH, GEJZA GLEVITZKÝ
LAĐO SLOSIAR, JIRKO SRBA

Odohráva sa v samom srdci Talianska, na polceste medzi Juventusom Torino a Internazionale Milano, v kráľovskom meste Serendippo, priam pod nebotyčným Vezuvom.

Poslovenčila Jarmila Štítnická, hudbu nahrála ľudová hudba Folklórneho súboru Partizán pri n. p. Biotika Slovenská Ľupča, predník Juro Dubovec, rečová starostlivosť Vlasta Frniaková, vedúca inscenácie Irena Borošová, výroba scény Luba Gajerová, Božena Štreitová, Ivan Macko, Jano Paštrnák, Vlado Rády, Jano Šenšel a dielne závodu. Zvuky Jurko Srba, svetlá Laďo Slosiar, účesy Manca Glavová, masky Ludmila Slosiarová, kostýmy Hanka Paštrnáková, rekvizity Milka Mrlianová, organizačné služby Mária Búziková, inšpicientky Viera Dubovcová, Hanka Odskočová, šepkárky Jana Šenšelová, Viera Šenšelová, technika Jano Mrlian, Oto Búzik, Gejza Glevitzký, Miško Chomo, Ivan Krivoš, Miloš Pepich.

SLOVO O SÚBORE

Súbor existuje od r. 1957. Za ten čas uviedol 38 premiér, z toho 23 celovečerných hier, 8 estrád a 7 pásem poézie. Do konca júna 1978 odohrál 434 predstavení, ktoré videlo vyše 95 tisíc divákov. Vystriedalo sa v ňom dodnes 214 členov - hercov, technikov atď. Najstarší aktívny člen súboru má 73, najmladšia členka 18 rokov. - Od profesionálov sa snaží učiť, získal a získava od nich skúsenosti, stretáva sa s nimi ako s porotcami, inštruktormi aj radcami, inak však pracuje výlučne svojimi vlastnými silami, v dramaturgii, réžii, hudbe, scénografii, technike aj herectve. Pri čoraz väčšej profesionalizácii vedenia špičkových ochotníckych súborov sa mu presadzuje čoraz ťažšie, ale možno práve toto drží jadro kolektívu už toľké roky pokope. Za ten čas zúčastnil sa na šiestich významných festivaloch, 11krát vystúpil na krajskej prehliadke, osem razy na prehliadke celoslovenskej, podnikol tri zájazdy do zahraničia. 14 členov má za činnosť plaketu

ÚV ZDOS, 1 člen čestný odznak SČDO, jeden zlatého Tyla, súbor aj päť jednotlivcov Plaketu G. F. Belopotockého, jeden čestný titul „Vzor-ný pracovník kultúry“.

Súbor pri svojom druhom príchode do Hrono-va opakuje to, čo napísal do bulletinu 1976: Prichádza s odokrytou hlavou a s radosťou, že môže výsledok svojej tohoročnej práce predlo-žiť hronovskému publiku a hronovským odborníkom.

SLOVO O HRE

Tvorba súboru uberala sa dvoma smermi: 15 inscenácií stálo na pôde realistického divadla, od uvedenia Nušicových „Trúchliacich pozosta-lych“ (1966) pokúša sa kolektív v ôsmich in-scenáciách aj o divadlo nadsázky a paraboly s prvkami syntetického divadla a práve v tomto smere dosiahol najvýraznejšie výsledky. - Aj keď ani jedna inscenácia nebola prijatá jedno-značne, vždy sa o niečo bojovalo. Niektorí s či-tateľov týchto riadkov sa možno rozpamätajú na búrlivé diskusie o ich „Geľovi“ pred dvoma rokmi — na divácky úspech aj ostré výhrady väčšiny kritikov. Zo všetkého toho snažil sa súbor poučiť a inscenácia Gozziho hry je vý-sledkom tohoto dvanásťročného snaženia a hľadania. Je to akože commedia dell 'arte vi-dená liptovskými očami. Hlavnú ťarchu insce-nácie nesú na javisku mladí, ktorým je paro-dický a ironický tón inscenácie blízky.

Je to inscenácia prostá a úprimná. Súbor chce svoje vystúpenie v Hronove predložiť ako svoj skromný príspevok do diskusie o modernom ochotníckom divadle.

Divadelní soubor Hýbl ZK ROH železničářů
Česká Třebová

Patronát:

Veba 08 Police nad Metují,
vedení závodu a ZV ROH

Alexandr Volodin

DULCINEA Z TOBOSY

(Komédie na quijotovské téma
ve třech dílech)

Překlad: Alexandr Jerie

Úprava a režie: Alexandr Gregar

Scéna: Petr Stolín

Choreografie: Marie Biedermannová

JIRÁSKOVO DIVADLO — 7. SRPNA 1978
PONDĚLÍ — 16.30 a 19.30 hodin

OSOBY A OBSAZENÍ

Aldonza / ALENA HÝBLOVÁ

Její matka Marie Luisa /
JARMILA VAŘEČKOVÁ

Její otec Consuelo / JOSEF ZEMAN

Její ženich / VLADIMÍR VONDRA

Luis, caballero / VÁCLAV HORÁK

Sancho Panza, zbrojnoš Dona Quijota /
MIROSLAV MARŠÁL

Sanchice, jeho dcera / BOŽENA KEPRTOVÁ

Doña Tereza / HANA KRÁSOVÁ

Dále hrají: / DOBROMIL KEPRT

MIROSLAV DANIEL

JIRÍ JIREŠ

JAN KRÁČMER

VLADISLAV ZOUBEK

Hudba: F. K. Zeďínek — Kostýmy: ND Praha

Světla: Petr Končický

Text sleduje: Soňa Řeháčková

O SOUBORU

Divadelní soubor Hýbl ZK ROH ČSD v České Třebové má dlouholetou tradici, vyrůstající z kontinuity českého ochotnického divadla. V r. 1980 oslaví už 100. výročí svého trvání. Základnu tvoří na 80 členů, herců, režisérů, výtvarníků, hudebníků i techniků, kteří pocho-pitelně mají svá zcela odlišná civilní povolání. Mezi největší úspěchy souboru dosud patří dvojí účast na Jiráskově Hronovu v polovině padesátých let, vítězství na celostátní soutěži železničářských souborů v roce 1961 a hlavní ceny na Národní přehlídce divadla pro děti v roce 1971. Pravidelně se účastníme okres-ních, meziokresních a krajských přehlídek, které našim inscenacím přinesly řadu dalších ocenění. - Repertoár posledních let směřuje ke komornější formě a výraznější režijní a he-recké, tvořivé práci. Od roku 1970 jsme nastu-dovali 20 premiér, které měly na 120 repríz. Nejzajímavější z nich byly práce na Čtvrtkově Rumcaujsovi, Shawově Pekelníku, Patrickově

Opale, Urbanově Bleděmodrém Petrovi, dále Horníčkově Dva muži v šachu a Pristlyho Poklad, který byl v loňském krajském výběru na Jiráskův Hronov.

V současné době se pokoušíme o komplexní pohled na inscenaci dramatického díla ve všech jejích složkách. Hledáme vlastní vyjadřovací prostředky, které vycházejí z osobnosti amatérského herce. S profesionálními divadelníky sice nepracujeme na konkrétních úkolech při studiu hry, ale jsme s nimi v úzkém kontaktu při výchově souboru.

SLOVO O HŘE

Práce na Volodinově hře je určitým příspěvkem pro vývoj souboru, ve kterém se setkávají příslušníci starší i nejmladší generace. Volodinův text nás zaujal především tématem střetávání jednotlivce a společnosti v zajímavé rovině vztahu přátelství a lásky proti pokrytectví a přetvářce, aspekty morálky, odpovědných mezilidských vztahů a prohlubování citu proti povrchnosti, necitelnosti a sobectví. Pokusili jsme se o intenzivnější sdělnost těchto myšlenek ve hře, jejíž struktura je poněkud literární a předpokládá, kromě jiného, i jistou poučenost diváka (z hlediska obsahu Cervantova Quijota). Proto jsme zvolili úpravu, čerpající z původní románové předlohy, na které Volodin svůj text vystavěl. Při studiu quijotovské látky jsme se tak dostali i k Dykově hře o Donu Quijotovi, ke „Zmoudření“ (podobnou proměnou prochází i Luis v naší hře) a použili jsme některých jeho veršů a aforismů.

Úpravou jsme sledovali nejen sdělnost inscenace, ale také rozvinutí bohatšího prostoru pro herce a jeho účinnější kontakt s divákem. Herec, který jedná, zpívá, tančí, může nacházet pevnější spojení s partnerem za rampou a uvažovat s ním o člověčenství, které vyvěrá z Cervantova genia, byť parafrázovaného hrou o „nejkrásnější ženě na světě, neporovnatelné Dulcinei z Tobosy“.

Alexandr Gregar

Malé divadlo, divadelní soubor ZK ROH
Severočeských tukových závodů v Ústí n. Lab.

Patronát:

Tepna 07 Hronov, vedení závodu a ZV ROH

Henrik Ibsen

PEER GYNT

(Dramatická báseň o dvou dílech)

Volně přebásnil: Bohumil Mathesius

Hudba: Eduard Grieg

Dramaturgie a režie: Rudolf Felzmann

Asistenti režie: Eva Čejchanová, Petr Horák

Pohybová spolupráce: Margit Hrdá, j. h.

Scéna: Jaromír Limr

Výtvarníci kostýmů:

Irena Hrodková, Petr Horák

JIRÁSKOVO DIVADLO — 8. SRPNA 1978

ÚTERÝ — 16.30 a 19.30 hodin

OSOBY A OBSAZENÍ

Aase, vdova / EVA ČEJCHANOVÁ
Peer Gynt, její syn / RUDOLF FELZMANN
Solvejga, venkovské děvče /
JANA BENEŠOVÁ
JANA LAVIČKOVÁ
Helga, její sestra / IRENA HRODKOVÁ
Solvejžin otec / JOSEF KOŘEN
Haegstadský sedlák / LADISLAV MALÝ
Ingrida, jeho dcera / HANA KRAUSOVÁ
Matěj, ženich Ingridy / STANISLAV VERNER
Aslak, kovář / PETR BEJBL
Tři salašnice / ANDĚLA GOTSMANNOVÁ
DAGMAR LOUBOVÁ
EVA PETRÁKOVÁ
Horský král / LADISLAV MALÝ
Děvče v zeleném, jeho dcera /
HANA KRAUSOVÁ
Dvorní trol / PETR PŘÍVARA
Kapitán / PETR FRIČ
Neznámý pasažér / ZDENĚK STÁREK
Lodní kuchař / IVO ANTONY
Knoflíkář / OTAKAR STARÝ
Sbor (svatebčané, trolové, Okola,
hlasy na moři, hosté na dražbě)

Realizace kostýmů: Petr Horák, Ervín Petrák,
technická spolupráce: Antonín Jachymstál,
Josef Kraus, Mirko Šorm
Odehrává se v Norsku a na moři u norského
pobřeží

Přestávka po 1. dílu

SLOVO O SOUBORU

Malé divadlo, amatérský soubor Závodního klubu ROH Severočeských tukových závodů v Ústí nad Labem, své založení datuje rokem 1948 a po celé třicetiletí vyvíjelo systematickou činnost, o čemž svědčí fakt, že za tuto dobu nastudovalo více jak sto inscenací. Dvakrát se také Malé divadlo zúčastnilo Jiráskova Hronova a vystupovalo v řadě festivalů amatérských divadel. S přihlédnutím k ceně za inscenaci Gorkého Vassy Železnovové na Jiráskově Hronově byla Malému divadlu roku 1972 udělena

Krajská tvůrčí cena Severočeského krajského národního výboru za významnou dlouholetou kulturní a uměleckou činnost.

Poslední pětileté období Malého divadla lze označit jako etapu výrazného dramaturgického zaměření, kterému pak odpovídá zkvalitnění režijní i herecké práce členů souboru. Jako svou pětadevadesátou premiéru uvedlo Malé divadlo v roce 1973 hru současného maďarského dramatika László Gyurkó Elektro, má lásko! moderní adaptaci Sofoklovy tragédie. Základním rysem dramaturgické i režijní koncepce této inscenace byla výpověď o problémech světa i lidí těchto dnů, byť na tématu antické báje. Tato snaha o současnou a aktuální výpověď se pak projevila ve všech následujících inscenacích, přitom do repertoáru byla zařazována dramatická díla různých žánrů a autorů jak klasických, tak i moderních.

Následující premiéra hříček a moraliť klasika německé poezie a divadla Hanse Sachse přes veškerou mladou rozvernost představení akcentovala ironický nahléd nad charakterové slabosti lidí.

Pokusem o zachycení rysů člověka neochvějně hájícího spravedlivou věc byla inscenace moderně pojaté kompozice Jan Hus na téma klasika českého divadla J. K. Tyla, uvedená roku 1975. - Obraz nepatetických hrdinů dnešních dnů pak podávala inscenace hry současného českého autora R. Lošťáka Chůze po kamení.

Žánrově odlišným představením, které však bylo prostředkem k odhalování přežívajícího maloměstství, byla komedie C. Goldoniho Náměstíčko. Pokusem o osobitý výklad se pak stala inscenace Čechovova Racka, nastudovaná v roce 60. výročí Velké říjnové socialistické revoluce. - Práce souboru se však neodrážela jen v uvedených představeních, stejná péče byla věnována přípravě představení pro děti a především literárním pořadům zaměřeným k významným politickým a kulturním výročím a událostem.

Divadelní soubor Tyl Osvětové besedy
Říčany u Prahy

Patronát:

Oblastní podnik služeb Náchod,
hospodářské vedení a ZV ROH

Claus Hubalek

HODINA ANTIGONY

Překlad: Anna Tomková

Režie: Václav Špirit

Dramaturgická spolupráce: Jarmila Černíková

Scéna a kostýmy: Jarmila Matátková

JIRÁSKOVO DIVADLO — 9. SRPNA 1978

STŘEDA — 16.30 a 19.30 hodin

Antigona / MARE ŠPIRITOVÁ

Isména, její sestra / MONIKA HLADOVÁ

Kreón, thébský starosta / JIŘÍ ŠATOPLET st.

Haimon, jeho syn / KAREL PURKAR

Dr. Teiresias / LUDVÍK NĚMEC

Náčelník policie / OTAKAR BACHURA

Ošetřovatelé / JAN HOFTA, KAREL KOKRDA

Občané města Théb / ZDENA HŘIVNÁČOVÁ

MARIE NĚMEČKOVÁ.

JITKA KULHANOVÁ,

MILOSLAVA ŽIDLICKÁ

IVANA NOVOTNÁ

RENATA ŽEMLIČKOVÁ

MACELA VOITHOVÁ

dr. JOSEF HLADÍK, IVAN VÍT

MILOŠ KULHAN

MIROSLAV SUK, JIŘÍ JERIE

LADISLAV ROUČKA

JIŘÍ ŠATOPLET ml.

Světla: Jaroslav a Pavel Zikmundovi,

zvuk: Jiří Jerie, inspicie: Jiřina Vítová,

text sleduje: Eva Purkarová

HRAJE SE BEZ PŘESTÁVKY

SLOVO O SOUBORU

„... náročnost a angažovanost, tak by se dala stručně charakterizovat dramaturgie říčanských divadelních ochotníků. Po Arbuzovově Romanci ve třech uvádějí nyní na scénu hru současného autora z NSR Clause Hubalka Hodina Antigony. Není to novinka, v šedesátých letech byla na repertoáru profesionálních divadel. To, že se této hry, divadelně i myšlenkově náročné, s plným zaujetím ujali říčanští ochotníci, svědčí o jejich odpovědnosti vůči tradici svého souboru a vůči obecnstvu. Premiéra hry Hodina Antigony je významným kulturním činem nejen místním, ale odráží i rostoucí úroveň divadelních souborů v celém našem kraji. Přejeme říčanským, aby se hra všude setkala s tak spontánním a vřelým přijetím jako u místního publika. Provedení i téma Hodiny Antigony — varovná politická metafora o nesmlčitelnosti válečných zločinů — si to jistě zaslouží.“

Z článku „Hodina Antigony na říčanském jevišti“ uveřejněném v deníku Svoboda dne 13. ledna 1978.

Divadelní soubor Tyl OB Říčany pokračuje v tradici ochotnického divadla, které se v místě začalo hrát v roce 1856. Je neodmyslitelnou součástí kulturního a společenského života ve městě, a jeho členové se stali hybnou pákou bohaté činnosti OB. Proto má také ve své práci plnou podporu MěstNV.

Soubor patřil ještě za býv. ÚMDČ mezi členy Kruhu vítězných souborů. I nyní se řadí mezi přední soubory Středočeského kraje. Na Jiráskově Hronově hrál poprvé v roce 1976.

Po „tříleté“ přestávce (ve které však ještě stačil nastudovat Jonsonnova Lišáka a Arbuzovovu Romanci ve třech), kdy se plně věnoval rekonstrukci sálu, jeviště, šaten, klubovny a veškerého divadelního zařízení, začíná opět žít plným divadelním životem a Hodina Antigony je jeho první inscenací po skončení budovatelského díla, na jehož kontě má soubor téměř dvacet tisíc brigád. hodin.

SLOVO O HŘE

Žádná společnost nevytváří své hodnoty zcela sama, ale v jistém smyslu zachovává neustálé spojení s minulostí. Studium minulosti poznává totiž sama sebe. Z kulturních hodnot minulosti pak přebírá po svém všechno, co potřebuje k rychlejšímu růstu a vývoji. Touto cestou postupoval i západoněmecký dramatik, bývalý žák a spolupracovník Bertolta Brechta a dramaturg divadla Berliner Ensemble, Claus Hubalek, když inspirován dva a půl tisíce let starou tragédií řeckého dramatika Sofokla, napsal v šedesátých letech svou „Hodinu Antigony“.

Sofokles vycházel ve své Antigoně ze staré řecké báje o prokletí rodu zakladatele Théb Kadma, který zabil posvátného hada boha Arese a byl proto i se svými potomky bohy proklet. Antigona byla Kadmova vnučka z pátého kolena a i ti, stejně jako jejího otce Oidipa, matku Lokastu i bratry Eteokla a Polyneika, stihla rodová kletba. I když téma rodové kletby z „Antigony“ nevymizelo, přece není tím hlavním, co Sofokla zajímá. Tím hlavním je téma vzpoury člověka proti zvláštní jednotlivce. Antigona neuposlechne příkazu thébského vladaře Kreonta a pohřbí svého bratra Polyneika, který padl v boji se svým mladším bratrem Eteoklem. uchvátitelem thébského trůnu. Je za to odsouzena k smrti. Hubalek přejímá programově ze Sofoklovy „Antigony“ jména dramatických postav, jejich základní vzájemné vztahy a hlavní zápletku. Situuje však svou „Hodinu Antigony“ do konkrétních společenských souvislostí, specifických pro západní Německo 60. let a pouze Antigona nechává v charakteru i v jednání podobu její antické předchůdkyně. Ostatní postavy přetváří Hubalek k obrazu velké politické metaforu a vede Antigoninu vzpuru nejen proti jednotlivci hájícímu svou osobní moc, ale proti všem, kteří svůj blahobyť vybudovali na zločinech druhé světové války.

Antigonovské téma mělo pro autory vždy velkou přitažlivost. I mnoho dramatiků se jím zabývalo ve svých hrách a zpracovávalo je nejrůznějším způsobem. nejčastěji s pozorností upřenou spíše k všeobecně filozofickým problémům. Hubalek sleduje spíše divadelnost a hlavně společenskou apelativnost zcela v duchu svého učitele Bertolta Brechta. Nefilozofuje. Varuje.

Jarmila Černíková

Divadelný súbor pri okresnom osvetovom
stredisku v Trenčíne

Patronát:

RaJ Náchod, hospodářské vedení a ZV ROH

Izidor Štok BOŽSKÁ KOMÉDIA

(Hra o stvoření světa v dvouh dejstvách
so spevmi a tancami)

Réžia: Beňo Michalský, a. h.

Scéna a kostýmy: A. Pražmáiová, a. h.

Hudobná spolupráca: J. Revallo, a. h.

Texty piesní: R. Polák

Choreografia: E. Pašková

JIRÁSKOVO DIVADLO — 10. SRPNA 1978

ČTVRTEK — 16.30 a 19.30 hodin

OSOBY A OBSADENIE

Stvoriteľ / L. ŽIŠKO

Anjel A / V. DIVÍLEK

Anjel B / Ľ. ZAŤOVIČ

Anjel C / I. KRÚPA

Anjel D (Had, Démon, Satan) / I. VANCA

Adam / Z. NEMEČEK

Eva / M. STEINEROVÁ

N. FERENCYOVÁ

Žena (neskôr Smrť) / D. HANÁKOVÁ

A. POLAKOVIČOVÁ

Kain / J. URDA

Ábel / M. HMURČÍK

Cherubíni / Klub spoločenského tanca

Serafíni / pri Odevných závodoch
v Trenčíne

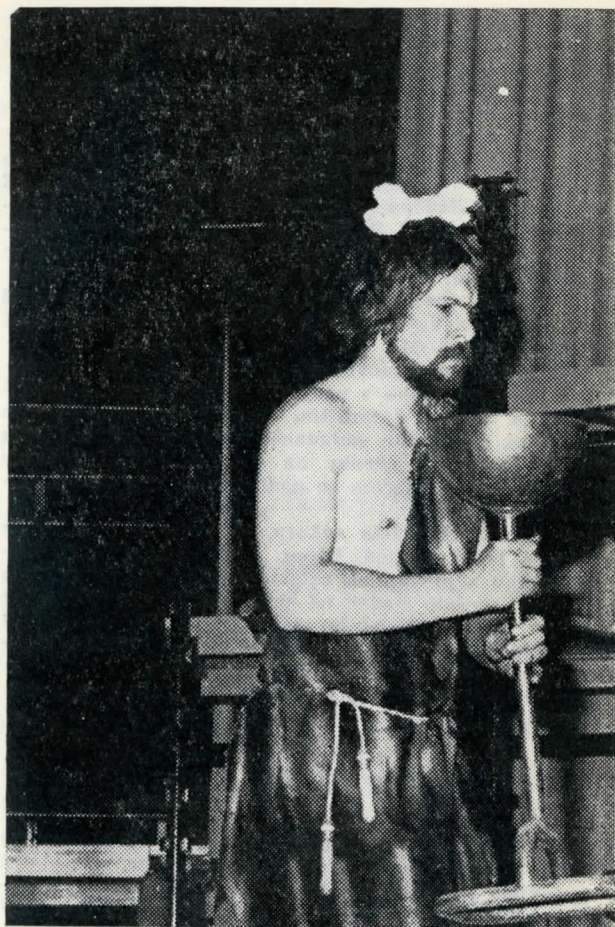
Božská technika: J. Lux, I. Nemec

Hudba: Vokálno-inštrumentálna skupina FEPO
pri OOS v Trenčíne, vedúci Emil Jantošovič

Technika: J. Miškerník, svetlo: Matys, Zátopek

Text sledujú: B. Vancová, H. Ďurechová

Predstavenie vedie: Š. Hojsík

SLOVO O SÚBORE

Na budúci rok tomu bude 15 rokov čo sa zišli nadšenci, aby založili divadelný súbor pri Okresnom osvetovom stredisku v Trenčíne a našťudovali BRAZÍLSKU ROMANCU v réžii Františka Lakyho s menom ktorého sa spája nejedna úspešná inscenácia trenčianskych ochotníkov, avšak tragická smrť prerušila predčasne prácu tohto zapáleného a nadaného režiséra.

Štafetu preberá Anna Koníková, terajšia riaditeľka OOS a siaha po Ostrovského BANKROTE, aby dovedla súbor do kat. „B“. Potom prichádzajú mladí nadšenci a uvádzajú v réžii Evy Kobzovej muzikál JEDNOTKÁRI a hru NIKOMU ANI MUK, ktorá vyniesla súboru preradenie

do kat. „A“. Potom našťudovala Anna Koníková pôvodnú hru Jozefa Repku VLCI V MOČIAROCH s ktorou sa zúčastňuje Palárikovej Rakovej.

Od roku 1974 sa datuje umelecká spolupráca s profesionálom Beňom Michalským. Pod jeho vedením našťudoval súbor rad úspešných inscenácií z ktorých tri reprezentovali Západoslóvenský kraj na celoslóvenských prehliadkach v Spišskej Novej Vsi. S hrou ŽOBRÁCKE DOBRODRUŽSTVO sa prebojoval súbor až na 46. Jiráskov Hronov. ZLATÝ DÁŽĎ uzavrel zatiaľ sériu vydarených Michalského inscenácií pri ktorých mu výdatne pomáhal režisér divadelného súboru pri ZK ROH Odevných závodov Jozef Suchán, s ktorým našťudovali herci OSS jednoaktovky PRIHODA S METĚROM a DVADSÁT MINÚT S ANJELOM.

V tejto sezóne našťudoval súbor v réžii Beňa Michalského hru Izidora Štoka v preklade Antona Kreta BOŽSKÁ KOMÉDIA. Oproti doterajším inscenáciám je táto hra previerkou síl značne omladeného súboru, pretože kládla mimoriadne veľké nároky na čas pri realizácii tohto predstavenia, na ktorom sa podiela viac ako 40 účinkujúcich a technikov.

Hneď prvá prezentácia súboru na krajskej prehliadke v Modre bola úspešná. Súbor získal Pohár K. S. Stanislavského a postup na celoslóvenskú prehliadku, kde sa súbor zaradil medzi tri postupujúce na tohoročný Jiráskov Hronov a obdržal Cenu ÚV ZČSSP — POHÁR K. S. STANISLAVSKÉHO. Predstaviteľ — ANJELA D — Ivan Vanca dostal cenu za herecký výkon.

Teraz sa budú Trenčania uchádzať o priazeň hronovského publika.

LEN TAK MA NAPADLO...

Ono sa to povie — zázrak. Ale ak sa naň pozriete zblízka, nikdy sa nestal len tak, sám od seba, či z akejsi vyššej moci. Vždy ho musel niekto — vulgárne povedané — o d m a k a ť. Aj kedysi aj dnes. Len s tým rozdielom, že o tých z minulosti nevieme žiadne podrobnosti. Poznáme len „výsledky“. Ako k nim došlo, nevieme. Zachovali sa len báje a legendy.

Keď sa dnes za hromového dunenia a priamo pekelných plameňov, pritom majestátne božsky, do kozmu dvíha obrovská raketa, vždy ma, laika, napadne — zázrak. Je to zázrak, ktorý dokázali státisíce drobných ľudí, z ktorých dvaja — traja v tom zázraku sedia a dokonca ho riadia.

No a peklo? Tiež nevzniklo len tak „mírníks-dírníks“. A kedy vlastne vzniklo? Vyzerá to tak, že kým kdekoľvek budú aspoň dvaja, peklo musí byť pre toho druhého. A ten bude v opozícii, alebo aspoň v úlohe kritika. To je dialektika... Nebo proti peklu a naopak, Jano proti Ďurovi, Mara proti Zuze a naopak... Skrátka: život.

Váš režisér

Divadelní soubor Klubu pracujících
ROH Sklárný Karolinka

Patronát:

Kovopol, n. p. Police nad Metují,
hospodářské vedení a ZV ROH

V. K. Klicpera

HADRIÁN Z ŘÍMSŮ

(Rytířská veselohra v úpravě Jindř. Honzla)

Režie: Jan Honsa, člen DP v Gottwaldově, j. h.

Scéna - kostýmy: Josef Jelínek, člen DP
v Gottwaldově, j. h.

JIRÁSKOVO DIVADLO — 11. SRPNA 1978

PÁTEK — 16.30 a 19.30 hodin

OSOBY A OBSAZENÍ

Rytíř Světislav, pán na Čelakově / JAN ORSÁG
 Jenovefa, jeho svobodná sestra / LIBUŠE NIEBAUEROVÁ
 Ruměna, jeho dcera / HANA ŠUSTKOVÁ
 Želmír / JOSEF SCHARF
 Soběbor / ANTONÍN BITALA
 Hadrián z Římsů / STANISLAV ŠULÁK
 Lepohlav, zbrojnoš Světislavův / JAROSLAV ŠINKMAJER
 Jehoň, zbrojnoš Hadriánův / JOSEF KRÁLÍK
 Srpoš, žoldněř / LIBOR KŘENEK
 Duch / ANTONÍN BITALA
 Zbrojnoši / JOSEF SCHARF st.
 JOSEF VRÁŽEL
 ZDENĚK ZAPALAČ
 VÁCLAV HELIS
 BOHUSLAV BABICA

Text sledují: Dana Janíková, Ludmila Orságová,
 světla: Pavel Bitala, Milan Filgas,
 scénu staví: Josef Vrážel, Josef Scharf st.
 Zdeněk Zapalač, Václav Helis, Bohuslav Babica,
 Karel Malík

SLOVO O SOUBORU

Ochotnické divadlo v Karolince má svou dlouholetou tradici, která sahá až do dob před 1. světovou válkou. Chceme Vám však dnes říci něco o souboru současném, který se Vám představí na jevišti. Tento kolektiv vlastně vznikl po značném omlazení v roce 1972. Že se našla dobrá parta, to se ukázalo při hře L. Holberga — Jeppe z Vršku, kdy soubor s touto hrou se zúčastnil III. Národní přehlídky ve Vysokém nad Jizerou. Soubor se tímto úspěchem značně upevnil. Je to však přirozené,

že jedni odcházejí, druzí zase přicházejí. A tak soubor zase s několika novými tvářemi se pouští do divadelní hry Čapájev. Po druhé za sebou se soubor vrací na Národní přehlídku kde čestně reprezentuje Severomoravský kraj. Ihned na to přichází pozvání souboru s hrou Čapájev do PLR do Katovic. Zde soubor získává velkého ocenění za svoji předvedenou hru a za přístup k výběru a nastudování hry. Soubor se těmito úspěchy jenom utužuje a získává stále další zájemce o divadlo. A co je hlavní, že zkušený kádr dá se říci starších, doplňují stále mladí ochotníci. Nacvičují se další hry.

Souboru tleskají mladí i starí, učni, horníci z Orlové a Ostravska, diváci z družebních kulturních zařízení na Slovensku. U nás na Valašsku není snad vesnice, kde by soubor nehrál. Soubor je zván na festivalová vystoupení. V roce 1976 se zúčastnil šesti festivalů s hrou Luigiho srdce a všechny tyto festivaly vyhrál.

Za dobu svého vzniku získal soubor řadu uznání, diplomů a cen za svoji aktivitu, za vítězství v okresních i krajských kolech ZŠ a v Národní přehlídce. Účast na Národních přehlídkách považuje soubor za své největší úspěchy. V loňském roce se zúčastnil XXI. Divadelního máje v Krnově, kde jako jediný soubor z vesnice obsadil čestné druhé místo.

Nejvyššího ocenění se však souboru dosalo od KNV v Ostravě — odboru kultury a rady KNV, kdy souboru byl předán Čestný odznak za rozvoj Sm. kraje a dále pak diplom a pamětní medaile Kl. Gottwalda.

V roce 1977 začal soubor spolupracovat s hercem DP v Ostravě Janem Honsou, který převzal práci režiséra. I když po velmi krátké době, může říci, že spolupráce je velmi dobrá a bude jistě pro Karolinské divadlo přínosem.

KAREL MALÍK, vedoucí souboru

SLOVO O HŘE

„Co je všednějšího jako vidět, an se v básních dramatických Petr za Pavla, pán za služebníka a služka za slečnu vydává?

— Přijdou a zač se vydávají, za to je druzí mají.

— Nic těžkého. Ale vydávati se — Za nic, — a přece — za něco — držanu býti, to se mi zdá důvtipnější, novější, a to jsem také já — já nejprvnější — doufám peněkdud dovedl!“

Václav Kliment Klicpera

Jen příjemné zážitky z této parodie na rytířské románky, nejslavnější to komedie otce české veselohry!

Patronát:

Okresní správa spojů Náchod,
hospodářské vedení a ZV ROH

VYSTOUPENÍ SOUBORU Z BULHARSKA

JIRÁSKOVO DIVADLO — 12. SRPNA 1978

SOBOTA — 16.30 hodin

Divadlo Pro 111, Městský dům kultury
České Budějovice

Patronát:
ÚV SSM Praha

Alexej Arbuzov
**IRKUTSKÁ
HISTORIE**

(Hra o dvou dílech)

Překlad: Jiří Hulák
Režie: Antonín Bašta, j. h.
Scéna: Štěpán Mareš

KLUB MLADÝCH DÍVADELNÍKŮ
8. SRPNA 1978 — ÚTERÝ — 20.00 hodin

OSOBY A OBSAZENÍ

Valja / MARIE STRUMÍNSKÁ

Viktor / JIŘÍ ŠANDA

Sergej / JAN CHAD

Serďuk / JAROSLAV KUBÍN

Larisa / MARIE MATĚJOVSKÁ

Rodik / VLADIMÍR NOVOTNÝ

Lapčenko / JAN KONRÁD

Denis / JAN HAVELKA

Zinka / IRENA TUŠLOVÁ

Ňura / STANISLAVA MARKVARTOVÁ

Postavy chóru / EDUARD VÁŇA

JAN FISCHER

JIŘÍ POKORNÝ

LÍDA KOZLÍKOVÁ

JITKA VALENTOVÁ

ALENA POLÍVKOVÁ

ZDEŇKA PACHNEROVÁ

Světla a zvuk: Jiří Bašta, Karel Šlejhar

SLOVO O SOUBORU

D 111 hraje devátou sezónu a má za sebou 19 premiér. Od svého vzniku soustavně spolupracuje s profesionálními režiséry - především s A. Baštou z Malého divadla, pod jehož vedením dosáhl soubor zatím nejvyšších úspěchů (několikrát Hronov, Judenburg Rakousko, Písek, Dobrova Gornica PLR). Dále spolupracuje s režisérem S. Kopeckým a hercem V. Janurou z Jihočeského divadla. Promyšlenou a neobvyklou dramaturgií při výběru a nekonvenčními, přitom však adekvátními prostředky při

vlastní inscenaci her se snaží obstát v prostředí, kde o několik desítek metrů dál hraje pravidelně profesionální Jihočeské divadlo. Vyprodaná představení, pravidelné hrací dny 1krát v týdnu, naznačují, že tento směr se daří.

SLOVO O HŘE

Inscenaci hry Irkutská historie věnuje soubor Divadla pro 111 významné události — 60. výročí VŘSR. Všichni si klademe jako morální i občanskou povinnost přihlásit se k odkazu této převratné dějinné události, která jasně dokázala, že v tomto světě může skutečně vládnout třída dělníků, rolníků a pracujících inteligence.

Hra Alexeje Arbuzova, kterou vám za několik okamžiků budeme hrát, prošla mnoha jevišti doslova celého světa. V Čes. Budějovicích byla před léty uváděna souborem Zeyer (režie — Ant. Bašta, Viktor — Jiří Černý, Valja — Eva Křížová, Sergej — Ant. Bašta), který se touto inscenací zúčastnil Národní divadelní přehlídky v Písku. Režisér Antonín Bašta se tedy opět téměř po 20 letech vrací k textu, který důvěrně zná, k textu, který chce vyložit a vyprávět dnešním mladým lidem očima dnešního mladého člověka, k příběhu o lidech, kteří budou nejen přehrada, ale i své charaktery.

NĚKOLIK MYŠLENEK Z TEXTU HRY

Někdo by měl přejíždět po strunách kytary, ale jenom lehounce, jako by ladil. Znedaleka možná zazní melodie ukolébavky, kterou později uslyšíme ještě víckrát...

— Poslouchejte, jaký příběh se udál na řece Angaře nedaleko města Irkutsk. V polovině dvacátého století se v těch místech stavěla obrovská vodní elektrárna. Sjeli se tam lidé z celé země. Chceme vám vyprávět příběh lidí, jimž budovatelská práce naplnila smysl života a mnohým jejich osudy. Posuďte sami zda jsou dobří, nebo špatní. Nebudeme vám do toho mluvit, věříme vám přece.

— Vítěnko... děkuju ti.

— Zač?

— Podívej... první výplata... kdyby to tak věděl... měl by radost.

— To jistě.

— Děkuju... Na Volze prý vede jedna holka sama celou směnu na bagru... Co myslíš, je to možný?

— No a? Proč ne?

— Víš co člověk potřebuje ke štěstí?

Aby jeho dílo bylo alespoň o kousíček lepší, než je on sám...

— Jestlipak vy bando víte co zůstane po člověku, když umře?... Dílo.

A na to lidé nezapomenou. Až budou jednou žít v komunismu, to pak už vůbec nebude smrt, protože všechno, co lidi udělají, bude stokrát lepší, než to, co jsme dokázali my.

Divadlo Lucerna — Malostranská Beseda
Kulturní dům hlavního města Prahy

Patronát:

ÚV SSM Praha

Z. Pospíšil

BALADA PRO BANDITU

Režie: Zd. Pospíšil, j. h.

Hudba: M. Štědroň

Asistentka režie: M. Fišerová

KLUB MLADÝCH DIVADELNÍKŮ

10. SRPNA 1978 — ČTVRTEK — 20.00 hodin

OSOBY A OBSAZENÍ

Nikola Šuhaj / PETR HORÁČEK
Eržika / JANA EICHLEROVÁ
Derbak, Uhrín / LUDEK ŽILKA
Kubeš, Oreb Danko / PAVEL GRÉGR
Velitel četníků / VLADIMÍR KULHAN
Mageri / JAROSLAV FIŠER
Andrej, Bouda / PAVEL HALAMKA
Morana / MARIE FIŠEROVÁ
Vypravěč / BLANKA ZÁRUBOVÁ
Derbaková, Eva / BLANKA ZÁRUBOVÁ
Jura, Dörd / IVO HELIKAR
Drač, služba / JAN HENDL
Icu Bokšaj / JAN HENDL
Mara / MARIE MARTÍNKOVÁ
Laco Totín / ANTONÍN GIRGEL

Hudební doprovod: Zd. Černý, A. Gírgel,

V. Roleček, J. Kára

Umělecká spolupráce: P. Peřt, D. Drašarová,
J. Schenová, P. Horáček.

Technická spolupráce: J. Kaňka, M. Rychlík,
T. Žilková.

SLOVO O SOUBORU

Divadlo LUCERNA

bylo založeno 6. ledna 1975 Petrem Horáčkem a dnes již zesnulým režisérem Rudolfem Etteltem. Přes počáteční potíže s koncepcí divadla a prvním zřizovatelem se soubor usadil na scéně Malostranské Besedy v Praze 1 a divadlo přešlo pod nynějšího zřizovatele Kulturní dům hlavního města Prahy.

Hledaje svou tvář, navázalo divadlo Lucerna spolupráci s režisérem divadla Na provázku v Brně, Z. Pospíšilem, který svou práci udal souboru hledaný směr.

Netradiční forma — spojení hudby, pohybu a herectví ve formě syntetického divadla. 36 mladých lidí, u kterých věkový průměr nepřevyšuje 24 let, se snaží bezprostředním pojetím rozdávat radost ze hry — z divadla. Divadlo vede dramaturgicko-umělecká rada, které předsedá umělecký vedoucí divadla. Soubor má svou hudební skupinu Aperitiv, která vystupuje i jako samostatné těleso. V divadle je vytvořena technická skupina, bez které je inscenování dnes již nemožné!

Vedení divadla vítá jakoukoli spolupráci, která je přínosem pro soubor.

Dnešní amatérské divadlo je vlastně syntézou všeho progresivního v současnosti.

Petr Horáček,
umělecký vedoucí divadla Lucerna

„BALADA PRO BANDITU“

Způsobem sobě vlastním inscenoval toto představení v našem divadle režisér Zdeněk Pospíšil do prostředí současných mladých lidí. Jedná se vlastně o skupinu trempů, kteří si u táborového ohně vyprávějí příběh Nikoly Šuhaje.

Hraje se v kruhové aréně a divák, který není „ponížen“ do hlediště, se stává spoluhráčem. Smyslem je navodit nenucenou atmosféru příběhu. Je používáno přenosných symbolů (kytara je: dítě, hudební nástroj, sekera, puška, služba atd.).

Písničky, které provázejí celou inscenaci jsou funkční záležitosti, jelikož doplňují text, nebo slouží ke „stříhům“ v představení.

Ve hře je použito zdvojení, někdy i ztrojení rolí, — herec je odlišuje úpravou kostýmu.

Představení by mělo být výsledkem pokusu o syntetické divadlo.

Petr Horáček
umělecký vedoucí divadla Lucerna

P. S.

Čas rozehnal lidi i stromy a zbyly-li jaké cesty ještě z oněch dob, ztrácejí se pokojně v krajině, uléhají do ní, aby se narodily novým krokem, jinou touhou, jiným velkým lidským blouděním. Neboť ono zraňuje, ale také povznáší, těší a jítí rány, uděluje i bere zpět lásku. Jako dřevo nástrojů, které generace za generací bere do rukou a nechává na něm pot, sílu, únavu i nepokoje. Stejně tak lidská vyprávění, podivné to kolébky lidských příběhů, jsou hlazena a cizelována léty, až zůstane syrový, generacemi posvěcený člověk.

50

Mimodivadelní program 48. Jiráskova Hronova

Sobota	5. 8. - 15.00	Koncert Hornické hudby
		až 16.00 ZK ROH Důl Z. Nejedlý, Malé Svatoňovice
	- 20.00	Filmové představení: Noc na Karlštejně
Neděle	6. 8. - 16.30	Koncert swing. orchestru SZK ROH Náchod
		- 20.00 Filmové představení: Vítězný lid
Pondělí	7. 8. - 16.30	Staropadolská dechovka ZK ROH MAJ Hronov
		- 20.00 Filmové představení: Hrátky s čertem
Úterý	8. 8. - 16.30	Dechový orchestr JKP Mír Jaroměř
		- 20.00 Filmové představení: Prodaná nevěsta
Středa	9. 8. - 16.30	Skupina KO - 5 JKP Police nad Metují
		- 20.00 Filmové představení: Slaměný klobouk
Čtvrtek	10. 8. - 16.30	Dechový orchestr SZK ROH Náchod
		- 20.00 Filmové představení: Král Lear
Pátek	11. 8. - 16.30	Taneční orchestr Modeus ZK MAJ Hronov
		- 20.00 Filmové představení: Radúz a Mahulena
Sobota	12. 8. - 16.30	Koncert skupiny Andromeda SZK ROH Náchod

48. JIRÁSKŮV HRONOV — programová brožura — Vydal:
 Přípravný výbor 48. Jiráskova Hronova — Redakce, gra-
 fická úprava: Milan Marek — Obálka: Ivo Švorčík —
 Náklad: 1200 ks — Vytiskly Východočeské tiskárny,
 provoz 13, Hronov — Cena: 4,— Kčs — Povoleno odbo-
 rem kultury VČKNV pod čj. 183/kult./78/b

